

Tjejgrupp Långströmsgatan, Biskopsgården, Göteborg 10 april 2007 kl 19-21.

Under närmare två timmar samtalade jag med en grupp på sju tjejer. Alla var vid Långströmsgatan i Biskopsgården (1 på 13 år, 2 på 14 år och 3 på 15 år och 1 på 16 år). Sex av dem gick i högstadiet på Svartedalskolan.

Vi diskuterade allmänt om kultur och vad man gör på sin fritid. Om deras möjlighet att ta del av kultur och att själv utöva kultur. Vad de tyckte om tillgänglighet, tillgång och inflytande. Framför allt handlade samtalet också om deras stora "saknad av nästan allt" och deras längtan efter någon stans att vara. Här följer utdrag och sammanfattningar av samtalet.

Att ta del av kultur

Praktiskt taget tar gruppen inte del av nästan någon kultur alls. Mer än att dom alla gillar att lyssna på musik och att dom ser någon film ibland.

I skolan:

Det finns ett bibliotek i skolan som är öppet och tillgängligt. Men dit går dom aldrig. Dom har gått på någon teaterföreställning under sin skoltid och en skolbio blir det per år. Annars tar dom inte ta del av någon kultur alls på skolan. De lyfter dock upp deras arbete i grupp och en lärare som positivt. Även en utflykt till Boråsbadet är ett positivt minne.

"Alltså det finns ju ett bibliotek - men vi går aldrig på biblioteket"

"Någon gång har vi gått på teater. Det var typ i 6:an. Jag kommer inte ihåg – det var nåt med nån tjej. Men det skulle faktiskt vara roligt att få gå på något"

"Vi har gått på skolbio en gång. Då bestämmer skolan vilken film. Ibland pratar man efteråt, men vi har inte gjort det"

"Lektionerna är roliga i skolan. Inte alla, men dom där vi är bara är sex stycken, vi tjejer, i en egengrupp. Det är liksom lugnar då. Läraren är snäll och bra. Ja dom är snälla. Då får vi plats liksom och dom lyssnar"

"Lundbybadet är tråkigt. Dit går vi aldrig. Borås är bättre. Där finns vågmaskin och så. Dit har vi åkt med skolan en gång."

På fritiden:

Att ta del av kultur på fritiden är svårt enligt gruppen. Där, vid Långströmsgatan på Hisingen, finns ju ingenting. Service Livsen är den ända affären, där kan man hänga och så finns det en pizzeria på andra sidan.

"Vi håller inte på med något, alltså vi har väl inte velat det innan och det finns ju absolut inget"

"Alltså det finns ett café på Vårväderstorget, som stänger sju eller nåt, men där är vi aldrig"

"Det hade varit roligt med något att se framemot. Typ ett läger, en festival eller utflykt till Borås badet - alla föräldrar skulle släppa iväg oss bara det fanns något som dom viste att vi skulle göra"

"Vi lyssnar mycket på musik. Vi gillar musik. Jag lyssnar på blandat, typ tecno, house R&B å sånt..."

Vi två ska åka på Peace and love festivalen i Borlänge. Dit kommer typ 100 band under några dagar. Det skall bli jätte kul. Det betalar vi själva. Jag såg om det i tidningen, Metro tror jag, så stod allt där och då beställde jag biljetter"

Att själv få utöva

På samma sätt som i diskussionen kring att "ta del av kultur", så handlade även samtalet om "att själva utöva" mycket om avsaknaden av plats, möjlighet och inspiration. Alla är de, i stort sätt, beroende av vad som finns i skolan och närmiljön - för att överhuvudtaget kunna testa eller göra saker. Så finns inget, vilket det inte gör enligt gruppen, så har dom heller inte testat eller gjort något.

I skolan:

"I vår gruppverksamhet kan vi testa saker. Det finns ett grupprum med datorer där vi varit någon gång. Men det finns inget annat typ musikstudio eller nåt"

"Vem vill va på skolan efterskoltid liksom, där finns ju inget att göra. Det e ju helt logiskt"

"Det finns en skolkör. Men alla får inte vara med. Det finns musikfördjupning men alla får inte vara med där. Dom lottar. Jag blev lottade men gick ut igen, för jag ville inte, det blev fel liksom"

"Vi har haft en idrottsdag, det var okej. Men det hade varit roligt att få pröva mer grejer"

"I syslöjden så får vi oftast en och samma uppgift som alla skall göra. Det är inte så att man pratar om eget skapande och design, form och mode å sådant. Men det är lite olika, ibland kan man se det man vill"

"Det skulle vara kul om vi kunde få pröva att göra smycken eller lera eller något sådant. Det får vi inte nu"

På fritiden

"Det är inte kul på fritiden. Här finns ingenting. Vi går i skolan mellan åtta och två oftast. Sedan sitter vi vid affären tills vi går hem på kvällen. På vintern och när det är skit kallt hänger man kanske inte lika länge som på sommaren. Men det är det enda vi gör, hänger där på räcket vid affären"

"Här finns ingen sport heller. Ingen alls. Det finns massa saker som skulle vara kul att pröva och ha här, till exempel kampsport och dans"

"Jag kör moppe. Men inte nu, för den är trasig. Jag mekar med den hemma, för här finns ingen annan stans att meka å sånt. Och man får inte ha moppar i cykelförrådet. Dom ska stå ute. Grejen är då att dom blir förstörda, repiga på kåpan eller snodda. Alltså hade moppegarage varit bra att ha"

"Det finns en fritidsgård en bit bort. Vårvinden. Men dit kan man inte gå. Allt förstörs där, det e mycket gap och skrik där. Man känner sig inte trygg när man går in i cafét där. Man blir liksom orolig och får hålla i sina grejer så att inget försvinner"

"Vi vill ha en fritidsgård här. Det skulle vi verkligen vilja ha. Med några datorer, ett biljard bord, tv spel. Det skulle vara roligt med en bio – men skulle räcka med en hemmabio. Då kunde vi se Förortsungar, det är min favorit film. Det bästa hade varit om det var öppet efter skolan och till tio på kvällen. Så kunde man ordna kurser där också. I till exempel dans och musik. Något studieförbund skulle kanske kunna gå in. Nu finns inga studieförbund här. Sen är det ju inte alltid roligt att hänga med dom som är tolv år. Men det skulle vara med både killar och tjejer men med vissa tider för några åldrar och vissa grejer ibland"

"På sommaren åker man till Sillvik och badar. Ofta missar man bussen som går ut dit. Och då är det kasst för bussen går sällan. Då får man vänta i en timme till nästa eller gå i typ 45 minuter. Å det är bara bilväg dit ut. Men har man moppe så kan man köra moppe dit"

"På sommarlovet finns inget heller direkt att göra. Det hade varit roligt om det fanns en festival och läger. Vi vill ha band som spelar och ett läger. Ja en festival och ett läger - det hade varit roligt att ordna"

Inflytande

Gruppen upplever inte att de har något direkt inflytande. Inte heller att dom har verktyg, kunskap eller får egentlig uppmuntran till att påverka sin situation. Men dom beskriver ändå att dom kanske vill mer nu än tidigare.

"Elevråd finns på skolan. Ingen av oss är med. Men ibland så har man möten efteråt i klassen där det berättas vad som tagits upp. Man blir aldrig frågad vad man tycker. Inte maten heller - eller egentligen någonting"

”Men det finns en lärare som känns att hon bryr sig. Hon frågar vad vi tycker och så – hon är bra. Hon lyssnar verkligen och vill veta”

”Jag har inte velat tidigare. Men kanske mer nu. På något sätt alltså...”

Tillgänglighet

När vi talde om tillgänglighet hamnade vi i samtal kring att gruppen oftast inte tar sig någonstans. Att bristen på ekonomi påverkar och att det är svårt att få information och vad som finns.

”Här finns inget som är bra. Här är inga som rör sig ute. Om man hänger här klockan elva en fredagskväll så är man ensam – förutom någon som går ut ned sin hund”

”Om man har varit någonstans så är det lite läskigt att ta sig hem. Det är inte kul att gå ner för backen. Man tar hellre bussen än spårvagnen, för då slipper man gå ner för backen. Det är mycket rån och misshandel i den backen”

”En fritidsgård hade verkligen behövts. Vi är ju bara här ute. Det är svårt att hänga hemma hos varandra det blir för trångt om bara vi sju skulle dragit hem till någon. Det går inte”

” Vi vet inget. Jag har ingen aning om vad det finns information. Det finns inte. Man vet bara det som någon kompis säger eller berättar om vad som händer”

” Vi åker inte in till stan - utan vi är här, och har inget att göra. Ibland kanske man har fått ett Lisebergskort , men ibland inte. Någon gång har vi åkt in på bio. Men det finns liksom inget. Vi har ju växt ifrån alla diskon som finns. Lundbybadet har ordnat typ get vet och get hot men det är inte så kul. Man festar ibland hemma hos någon. För det finns ingen festlokal heller”

”Vi är ju mest här. Vi bor här. Vi går i skolan här. Alla ens kompisar bor ju på Hisingen i alla fall. På ett sett är det ganska isolerat.

- Men jag jobbar på en zooaffär i X

- Jag har varit i X och X. Det är bättre städer. Det finns mer att göra. Farsan bor där, där finns kompisar.

- X är värre, där finns ingenting, där är värre än här.

- Och i X, där fanns inget heller. Det enda man gör där äter. Pappa bor där. När vi var där åt vi.

- I X bor min pappa där är inte så mycket heller”

Ideér som tjejerna kommer att jobba med, tillsammans med fältassistenterna Jeny och Camilla

- Att göra några grejer tillsammans tex. åka på läger eller fixa någon utflykt
- Att arbeta för att få någonstans att vara, en fritidsgård.
- Att börja ordna en festival i Biskop
- Att göra en kortfilm om ”hur tråkigt dom har det” (om den görs och tjejerna vill, kommer den att finnas på ungkulturdialog.se)